

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/170/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416207318
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2018:8416207318.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovaným: 1/ U., o zaplatenie 3.937,28 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.383,69 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.383,69 eur od 24. 6. 2015 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 50,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 20,52 %, ktorý sú títo žalovaní povinní žalobcovi splniť spoločne a nerozdielne a o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27. 12. 2016 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 3.937,28 eur, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 3.937,28 eur od 5. 6. 2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. so žalovanými uzatvorila dňa 6. 12. 2012 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky, na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovaným úver vo výške 3.000,- eur. V žalobe tvrdil, že žalovaní sa úver, ktorý im bol poskytnutý jednorázovo a bezhotovostne, zaviazali splatiť spolu s úrokmi a celkovými nákladmi spojenými s poskytnutím úveru v pravidelných mesačných splátkach po dobu 84 mesiacov v sume 68,81 eur. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaní úver riadne a včas nesplácali, preto Slovenská sporiteľňa, a.s. úver po predchádzajúcej výzve žalovaným predčasne zosplácala a požiadala ich o okamžité vrátenie úveru, čo im oznámila písomne dňa 4. 6. 2015. Žalobca v žalobe uviedol, že pohľadávka voči žalovaným vrátane príslušenstva bola mu postúpená pôvodným veriteľom - Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29. 9. 2015 o čom boli žalovaní upovedomení oznámením o postúpení pohľadávky, pričom postúpená bola mu pohľadávka v celkovej výške 4.728,11 eur z ktorej od žalovaných požaduje zaplatenie len sumy 3.937,28 eur.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o spotrebnom úvere, výpis z účtu, obchodné podmienky, oznámenie o postúpení pohľadávky s doručenkou, zmluvu o postúpení pohľadávky s menným zoznamom, výzvu Slovenskej sporiteľne, a.s. a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru s doručenkou.

4. Písomným podaním doručeným súdu dňa 18. 7. 2018 žalobca doplnil svoje tvrdenia tak, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29. 9. 2015 stal sa vlastníkom pohľadávky v celkovej výške 4.127,64 eur pozostávajúcej z istiny vo výške 3.000,- eur, zmluvného úroku 1.012,28 eur, zmluvného úroku z omeškania vo výške 106,40 eur a poplatkov vo výške 8,96 eur. Poukazujúc na históriu splácania úveru žalovanými tvrdil, že žalovaní čerpali poskytnutý úver vo výške 3.000,- eur dňa 6. 12. 2012 a uhradili naň necelých 9 splátok vo výške spolu 616,31 eur. Uplatňovaná suma 3.937,28 eur predstavuje podľa žalobcu istinu vo výške 3.000,- eur a časť riadneho úroku vo výške 937,28 eur s tým, že časť úroku vo výške 75,10 eur si neuplatňuje a neuplatňuje si ani zmluvný úrok z omeškania vo výške 106,40 eur a poplatky vo výške 8,96 eur.

5. Žalovaní sa k žalobe písomne nevyjadrili.

6. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa právny zástupca žalobcu napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil, o odročenie pojednávania nežiadal. V súlade s ust. § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

7. Žalovaný v 1. rade sa k žalobe na pojednávaní vyjadril tak, že mohol by žalobcovi splácať dlh len v splátkach, pričom nevedia spolu s manželkou platiť viac ako 30,- až 40,- eur mesačne, nakoľko majú 6 detí, on momentálne nepracuje i keď sa mu rysuje zamestnanie, ak by sa zamestnal, splácal by aj vyššiu splátku.

8. Pri svojom výsluchu na pojednávaní žalovaný v 1. rade potvrdil uzavretie úverovej zmluvy so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako aj vyplatenie sumy 3.000,- eur, pričom tvrdenie žalobcu, že zaplatená na úver bola doposiaľ v splátkach suma len 616,31 eur nerozporoval. Čo sa týka toho, či chodili im výzvy, upomienky na splácanie a či im bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky, k tomu uviedol, že už si presne pre odstup času nespomína, ale vie že niečo prišlo.

9. Žalovaná v 2. rade sa k žalobe na pojednávaní vyjadrila tak, že pridrižiava sa toho, čo uviedol žalovaný v 1. rade, ktorý je jej manželom, rovnako žiadala o splátky 30,- až 40,-eur mesačne čo odôvodnila tým, že majú s manželom 6 detí a ona je momentálne na materskej dovolenke. K skutočnostiam týkajúcim sa samotnej úverovej zmluvy pri svojom výsluchu poukázala na to, čo uviedol žalovaný v 1. rade s tým, že je to všetko pravda.

10. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomného vyjadrenia žalobcu súdu doručeného dňa 18. 7. 2018, vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných, keďže ho považoval za nevyhnutný pre rozhodnutie tohto spotrebiteľského sporu (§ 295 CSP), oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovanými namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, a zistil tento skutkový stav:

11. Dňa 6. 12. 2012 žalovaní ako dlžníci uzavreli v Kežmarku so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou písomnú zmluvu označenú ako „Zmluva o splátkovom úvere“, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového spotrebného úveru „na Čokol'vek“ vo výške 3.000,- eur žalovaným. Žalovaní sa zaviazali splatiť tento úver v 84 mesačných splátkach vo výške 68,81 eura splatných k 16. dňu kalendárneho mesiaca, so splatnosťou poslednej splátky dňa 16. 12. 2019, a to inkasom z inkasného účtu. Ako celková čiastka spojená s úverom je v zmluve uvedená suma 5.576,35 eur, pri RPMN 21,58 % a úrokovej sadzbe 16,90 % p.a. - fixnej do splatnosti. Priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 19,37 %. V článku I bod 10 zmluvy je uvedené, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená okrem iného postúpiť pohľadávku. V článku III zmluvy označenom ako Záverečné ustanovenia v bode 3 je uvedené, že dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky, úverové

podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil z písomného vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy.

12. Žalobca v spore tvrdil, že pohľadávku z úverovej zmluvy voči žalovaným nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29. 9. 2015 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, ktorú súdu predložil spolu so žalobou (čl. 31 - 35) a ktorej predmetom bola dohoda o odplatnom postúpení pohľadávok so všetkými právami, ktoré sú s nimi spojené (článok V bod 5.1 zmluvy o postúpení pohľadávok) s tým, že pohľadávkou na účely tejto zmluvy sa rozumie (článok II bod 2.1 zmluvy) každá pohľadávka postupcu voči dlžníkovi, vrátane jej príslušenstva uvedená a špecifikovaná v Prílohe č.1 k tejto zmluve, ktorá vznikla z bankových činností vykonávaných postupcom alebo v súvislosti s nimi vrátane pohľadávok zo zmlúv o úvere. Žalobca spolu s touto zmluvou predložil súdu aj výpis z jej prílohy č. 1 týkajúci sa pohľadávky voči žalovaným a tiež žalovaným adresované oznámenie postupcu - Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 8. 10. 2015 o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy zo dňa 6. 12. 2012 voči žalovaným na žalobcu (čl. 17 a 18). Na strane 3 žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok sa v článku IV označenom ako „Vyhlásenia zmluvných strán“ v bode 4.2 písm. d) nachádza vyhlásenie, v zmysle ktorého Postupca výslovne potvrdzuje, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

13. Žalobca v spore tvrdil, že pre nesplácanie úveru žalovanými pôvodný veriteľ - banka vyhlásil po predchádzajúcom upozornení žalovaných písomnou výzvou banky zo dňa 14. 5. 2015 mimoriadnu splatnosť úveru, na dôkaz čoho predložil súdu jednak uvedenú výzvu zo dňa 14. 5. 2015 (čl. 9 a 10 spisu) s dokladom o doručovaní ako aj žalovaným adresované „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 4. 6. 2015 (čl. 12 a 59 spisu) spolu s doručenkou o doručení daného oznámenia žalovanému v 1. rade dňa 8. 6. 2015 (čl. 13 spisu) a dokladom o doručovaní uvedeného oznámenia žalovanej v 2. rade (čl. 59 spisu). V uvedenej výzve zo dňa 14. 5. 2015 banka žalovaným oznámila, že sú v omeškanií so splácaním pohľadávky z úverovej zmluvy zo dňa 6. 12. 2012 ku dňu 12. 5. 2015 vo výške 1.328,08 eur a súčasne ich vyzvala na úhradu dlžnej sumy do 15 dní od doručenia výzvy s tým, že ak sa tak nestane, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti im oznámila, že vzhľadom na porušenie v zmysle bodu 8.1 písm. a) obchodných podmienok vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 3. 6. 2015 a žiada o uhradenie dlžnej sumy vo výške celkom 4.080,71 eur najneskôr do 15 dní.

14. Žalobca predložil súdu aj výpis z úverového účtu (čl. 14 - 16 spisu), ktorým preukázal, že Slovenská sporiteľňa a.s. vyplatila žalovaným ako úver sumu 3.000,- eur, čo žalovaní pred súdom aj sami potvrdili, rovnako ako tvrdenie žalobcu, že doposiaľ na nároky z úverovej zmluvy uhradili spolu len necelých 9 splátok, a teda celkom sumu 616,31 eur.

15. Žalobou uplatnený nárok žalobca v žalobe právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie úveru. Keďže veriteľom s ktorým žalovaní uzavreli úverovú zmluvu bola banka (Slovenská sporiteľňa, a.s.), teda obchodná spoločnosť, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov, pričom zo zmluvy je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver (úver je priamo v zmluve označený ako „spotrebný úver“, pričom predložené boli Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere - čl. 7 - 8 spisu), súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase, keď došlo k uzavretiu zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Nakoľko žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež zákonné ustanovenia upravujúce jednak všeobecne postúpenie pohľadávky, ako aj špeciálne postúpenie bankovej pohľadávky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu 6. 12. 2012 (deň keď bola uzavretá úverová zmluva) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

18. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Podľa § 11 ods. 1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 6. 12. 2012 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá so žalovanými je ako už bolo uvedené zmluvou o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávateľia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

24. Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverovej zmluvy zo dňa 6. 12. 2012 a predložením výpisu z účtu úveru v ktorom je zaznamenané vyplatenie úveru žalovaným s potvrdením o prijatých splátkach preukázal, že poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaným spotrebiteľský úver vo výške 3.000,- eur, čo sami žalovaní pred súdom potvrdili a že žalovaní na úhradu nárokov

z tejto zmluvy zaplatili doposiaľ spolu sumu len 616,31 eur. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaní nerealizovali svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe a jej doplnení súdu doručenom dňa 18. 7. 2018. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovaným poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovaným poskytnutej sumy, t. j. 3.000,- eur. A keďže z tejto sumy žalovaní úhradami pred podaním žaloby vrátili časť vo výške 616,31 eur, ako dôvodnú súd žalobu uznal iba v rozsahu zaplatenia nevrátenej časti tejto úverovej istiny, t.j. v časti zaplatenia istiny 2.383,69 eur (3.000,- eur - 616,31 eur) a úroku z omeškania z nevrátenej úverovej istiny, avšak len v sadzbe 8 % ročne a s preukázaným začiatkom omeškania žalovaných až odo dňa 24. 6. 2015.

25. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (6. 12. 2012), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. O aké náležitosti ide a či ich zmluva obsahuje je pritom potrebné a možné posudzovať výlučne podľa právnej úpravy účinnej v čase jej uzavretia. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. j) tiež uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

26. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. V zmluve síce je uvedený údaj o RPMN a celkovej čiastke úveru, avšak nakoľko tie nie sú uvedené v správnej, požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na ne prihliadnuť a hľadá sa na ne ako keby tam neboli uvedené vôbec (k tomu podporne pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13. 12. 2017 sp. zn. 10Co/27/2017, najmä body 36 a 37 jeho odôvodnenia). Paragraf 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je uvedený pod názvom - informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Jeho účelom teda je spotrebiteľa informovať o reálnych, skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To že tam nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejme aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje v § 2 - vymedzenie pojmov, pričom aj z § 4 zákona - poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa. Koniec koncov, úplne jasne a výslovne to potvrdzuje priamo zákon, nakoľko v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného k 6. 12. 2012 je úver bezúročný a bez poplatkov ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o RPMN a o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ide pritom o veľmi podstatné náležitosti zmluvy majúce vplyv na možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Úver poskytnutý žalovaným je preto bezúročný a bez poplatkov.

27. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že v zmluve nie sú tieto údaje uvedené v súlade so zákonnou požiadavkou a pokiaľ takéto údaje poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie sú tieto údaje obsiahnuté v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisoval vyššie uvedené údaje tak je zrejme, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené priamo v takejto zmluve, teda v čase, keď sa spotrebiteľ rozhoduje či na dané jej podmienky pristúpi alebo sa rozhodne prípadne pre iný úver od iného poskytovateľa, preto ich všetky musí poznať v tomto čase a nemohli byť nahradené dodatočným „doinformovaním“ spotrebiteľa o podmienkach úverovej zmluvy.

28. Žalobcom predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere má podobu predtlačenej formulárovej tlačiva, pripraveného bankou na jej hlavičkovom papieri. Je teda zrejme, že aj nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy tu ide najmä na vrub veriteľa, ktorý ako profesionál daný formulár pripravil a de facto sám zvolil spôsob, akým sa bude snažiť naplniť náležitosti zmluvy predpísané zákonom. To sa ale v súdnej veci nepodarilo, lebo časť tam uvedených zákonom predpísaných náležitostí je uvedená nesprávne (RPMN a údaj o celkovej čiastke ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť).

29. Veriteľ v zmluve neposkytol pravdivý údaj o RPMN, lebo parametrom úveru uvedeným v článku I. zmluvy o úvere (t.j. výške úveru 3.000,- eur, dobe splácania 84 mesiacov a výške mesačnej splátky 68,81 eur) zodpovedá RPMN 23,39 %, teda vyššia RPMN ako je uvedená v zmluve. Niet tak pochyb, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, čo v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch samo osebe je dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Ani pri výpočte RPMN vychádzajúcom z výšky poskytnutého úveru (3.000,- eur) a z výšky sumy v zmluve samotným veriteľom uvedenej ako celková čiastka spojená s úverom (5.576,35 eur), teda vychádzajúc z toho, že suma, ktorá mala byť spolu zaplatená by bola vo výške 5.576,35 eur pri dobe splácania 84 mesiacov je výška RPMN 21,78 % a nie 21,58 % ako je uvedené v zmluve. Je pritom podľa názoru súdu irelevantné, či zmluva obsahuje vyššiu alebo nižšiu nesprávne uvedenú RPMN, lebo cieľom uvedených ustanovení zákona je pravdivo informovať spotrebiteľa, čo sa v danom prípade nestalo (aj k tomu rovnako rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13. 12. 2017 sp. zn. 10Co/27/2017). Zo zmluvy nevyplýva, žeby výška niektorej, napr. poslednej splátky mala byť iná. Je tam uvedené, že úver bude splácaný mesačnými splátkami vo výške 68,81 eur mesačne v počte 84.

30. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch náležitosťou zmluvy musí byť aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Veriteľ v zmluve uviedol celkovú čiastku spojenú s úverom 5.576,35 eur, no nie je zrejme, ako k uvedenej sume dospel, keď tá absolútne nekorešponduje s prepočtom výšky a počtu splátok úveru (84 x 68,81 eur). Ak dlžníci mali hradiť 84 anuitných splátok po 68,81 eur ako je to jasne a výslovne uvedené v článku I zmluvy, potom by mali zaplatiť po celú dobu trvania úverového vzťahu sumu spolu 5.780,04 eur a teda podstatne viac ako je veriteľom uvádzaných 5.576,35 eur. Ak celková čiastka úveru skutočne mala byť 5.576,35 eur tak, ako je to uvedené v zmluve, tak potom je zrejme, že zmätočne a v rozpore s realitou je uvedená buď celková výška skutočne poskytnutého úveru alebo výška mesačných splátok, čo by v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) resp. k) a § 11 ods. 1 písm. a) zákona bol len ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

31. Údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom patrí nepochybne medzi hlavné body záujmu spotrebiteľa, keďže najjednoduchším spôsobom, bez potreby prepočtov percentuálnych sadzieb úrokov, či RPMN, čo môže byť pri uzatváraní zmluvy pre bežného spotrebiteľa značne komplikované má ponúknuť informáciu o výhodnosti úveru a o tom, koľko dlžník za celú dobu úverového vzťahu vlastne reálne zaplatí a teda o koľko sa reálne preplatí poskytnutá suma. Podľa rozsudku Súdneho dvora - tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, článok 23 smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Podľa názoru súdu nemôže byť pochyb o tom, že nesprávne, zavádzajúce uvedenie celkovej čiastky k zaplateniu v zmluve môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku, preto nenapĺňa požiadavku zákona ani Smernice, navyše v situácii keď nesprávne a v rozpore so skutočnosťou bol tu v zmluve uvedený aj údaj o RPMN.

32. O tom, že ide o kľúčový údaj (celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť) svedčí koniec koncov aj to, že aj po novele zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenej zákonom č. 279/2017 Z.z. ktorá zohľadňuje závery Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová, na ktorý veritelia často poukazujú a ktorá v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to práve za účelom zabezpečenia súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") ostáva správne uvedenie ročnej

percentuálnej miery nákladov a uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky. Aj po tejto novele sa totiž za bezúročný a bez poplatkov bude považovať úver, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa a ak tam nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

33. Výklad pojmov celkové náklady spotrebiteľa a celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je obsiahnutý v § 2 ZoSÚ. Podľa § 2 písm. g) a h) ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

34. Je treba preto pre úplnosť uviesť, že v článku II zmluvy sú uvedené poplatky, a to jednorázový spracovateľský poplatok vo výške 79,- eur a mesačný poplatok za správu úveru 2,99 eur a mesačný poplatok za poistenie k úveru 2,33 eur. Nie je však zo zmluvy zrejmé, či uvedené poplatky sú zahrnuté v uvádzanej výške mesačnej splátky či nie. Ani po pripočítaní jednorázového „spracovateľského poplatku“ vo výške 79,- eur k celkovej čiastke spojenej s úverom uvedenej veriteľom (5.576,35 eur) však súčet nerovná sa prepočtu výšky a počtu splátok (5.780,04 eur) a ani po odrátaní poplatku za poistenie, či za správu úveru od výšky mesačnej splátky 68,81 eur (t.j. ak by splátka bez týchto poplatkov bola 63,49 eur) stále nie je možné dospieť k veriteľom v zmluve uvedenej celkovej čiastke spojenej s úverom nakolko $63,49 \text{ eur} \times 84 = 5.333,16 \text{ eur}$.

35. Súd s poukazom na vyššie uvedené výzvou zo dňa 3. 7. 2018 žalobcu vyzval, aby za účelom posúdenia, či sa nejednalo o bezúročný a bezpoplatkový úver sám uviedol, ako bola vypočítaná suma 5.576,35 eur v zmluve uvedená ako celková čiastka spojená s úverom vzhľadom k tomu, že táto suma nezodpovedá prepočtu výšky a počtu splátok úveru ($68,81 \text{ eur} \times 84 = 5.780,04 \text{ eur}$), no vo svojej odpovedi na danú výzvu súdu ktorú žalobca súdu doručil dňa 18.7.2018 sa tento k uvedenej otázke nijako nevyjadril.

36. Súd pripomína, že takéto zmätočné, vzájomne si odporujúce vyjadrenie náležitostí zmluvy by i pri absencii výslovnej úpravy v zákone o spotrebiteľských úveroch spôsobovalo neplatnosť tejto časti zmluvy v zmysle ustanovení § 37 ods. 1 a § 41 Občianskeho zákonníka keďže použitie zákona o spotrebiteľských úveroch nijako nevyklučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (najmä § 37, § 39 Občianskeho zákonníka). Ten istý údaj (celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť) je totiž potom vyjadrený v zmluve dvomi rozdielnymi sumami, a to sumou 5.576,35 eur pri údají „Celková čiastka spojená s úverom“ a sumou 5.780,04 eur získanou vynásobením počtu a výšky splátok. Pre úplnosť súd uvádza, že aj v žalobcom predloženej tlačive „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ je uvedené, že celková čiastka, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť (výška požičanej istiny plus úroky a prípadné náklady spojené so spotrebiteľským úverom) je 5.576,35 eur, čo z dôvodov už uvedených súd považuje za údaj nesprávny.

37. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný a zavádzajúci, keď napr. tak ako tu je v zmluve uvedený nesprávny a zavádzajúci údaj o celkovej splatnej čiastke a nesprávny je údaj o RPMN túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

38. Právny názor súdu o nedodržaní náležitostí zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch by už pre žalobcu nemal byť nijako nový, či prekvapivý. V tejto súvislosti súd poukazuje na obdobný spor žalobcu z obdobnej úverovej zmluvy Slovenskej sporiteľne, a.s., vedený pred Okresným súdom Čadca, kde v rozsudku zo dňa 15. 5. 2018 sp. zn. 12Csp/67/2016 daný súd rovnako ako tunajší súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru okrem iného pre nesprávne uvedený údaj o celkovej

čiasťke spojenej s úverom. Obdobne súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. 4. 2018 sp. zn. 20Csp/58/2016.

39. Keďže súd zmluvu o úvere z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovaných nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovaným reálne poskytol. Nakoľko boli poskytnuté prostriedky vo výške 3.000,- eur a zaplatená na úver bola doposiaľ suma 616,31 eur, súd má za to, že žalobca môže požadovať od žalovaných len vrátenie nevrátenej sumy poskytnutej istiny, t.j. sumy 2.383,69 eur, ktorá ku dňu vyhlásenia rozsudku už je celá splatná nakoľko súd za preukázané má tvrdenie žalobcu, že úver ešte pôvodný veriteľ platne zosplatnil predčasne už ku dňu 3. 6. 2015.

40. Ako už bolo uvedené, v súdnej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach. Teda ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca predložil súdu výzvy zo dňa 14. 5. 2015 adresované žalovaným, ktoré boli daným „upozornením“ v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj doklad o ich doručovaní. Rovnako predložil písomné oznámenie pôvodného veriteľa o predčasnom zosplatnení úveru zo dňa 4. 6. 2015 s dokladom o jeho doručení žalovanému v 1. rade a doručovaní aj žalovanej v 2. rade, preto súd má za to, že úver bol ku dňu 3. 6. 2015 zosplatnený po práve, lebo žalovaní v splácaní úveru meškali viac ako 3 mesiace.

41. Celý ich dlh na nevrátenej úverovej istine preto ku dňu vyhlásenia rozsudku je splatný. A keďže nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že sumu 2.383,69 eur mu žalovaní do dňa vyhlásenia rozsudku neuhradili, čo ani sami nepopreli, súd žalobe v uvedenom rozsahu vyhovel. V prevyšujúcej časti požadovanej istiny súd žalobu ako nedôvodnú vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zamietol.

42. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne, a to od 5. 6. 2015 do zaplatenia.

43. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

44. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

46. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013). V danom prípade záväzkový vzťah strán vznikol pred 1. 2. 2013 (keďže zmluva bola uzavretá 6. 12. 2012).

47. Žalobca v žalobe uplatnil sadzbu úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne, vychádzajúc zrejme z tzv. „zákonnej“ sadzby úroku z omeškania, avšak tú mu priznať nebolo možné, nakoľko strany priamo v úverovej zmluve (viď jej článok I) osobitne dohodli sa na sadzbe úroku z omeškania len 8 % ročne.

Keďže dohoda na nižšej sadzbe úroku z omeškania ako je sadzba vyplývajúca z vyššie uvedeného normatívneho pravidla je platná (neplatná by bola len ak by dohodnutá bola sadzba vyššia), súd priznal žalobcovi úrok z omeškania len v dohodnutej sadzbe 8 % ročne.

48. Veriteľ v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 4. 6. 2015 adresovanom žalovaným, v ktorom ich vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe úverovej zmluvy v dôsledku omeškania s úhradou ich záväzkov poskytol im na dobrovoľné plnenie tejto povinnosti lehotu 15 dní, preto nebolo podľa názoru súdu možné úrok z omeškania priznať žalobcovi už odo dňa 5. 6. 2015 (t.j. odo dňa nasledujúceho po vyhotovení oznámenia o zoslatnení úveru) ako žiadal, ale až odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie poskytnutej žalovaným, t.j. odo dňa 24. 6. 2015, nakoľko z doručky na čl. 13 spisu vyplýva doručenie daného oznámenia dňa 8. 6. 2015 a tak lehota na dobrovoľné plnenie plynula do 23. 6. 2015 a jej márnym uplynutím omeškanie žalovaných začalo dňa 24. 6. 2015. Uvedené zodpovedá aj zákonnej úprave času plnenia v § 563 Občianskeho zákonníka. Preto úrok z omeškania priznaný bol až odo dňa 24. 6. 2015 a to len zo sumy nevrátenej úverovej istiny, t. j. 2.383,69 eur.

49. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaní nemohli dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej prisúdenú sumu úverovej istiny súd žalobu zamietol a zamietol ju aj v časti úroku z omeškania požadovaného za dobu pred 24. 6. 2015 a nad sadzbu 8 % ročne.

50. Čo sa týka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, tú mal súd za preukázanú, nakoľko žalobca predložil zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohou ako aj oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky ktorými preukázal, že pohľadávku z danej úverovej zmluvy voči žalovaným riadne a platne nadobudol. Postúpenie pohľadávky bolo tu v súlade so zákonom.

51. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

52. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení /§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka/.

53. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

54. V danom prípade postupovala sa pohľadávka voči žalovaným zosplatnená dňa 3. 6. 2015 zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29. 9. 2015, teda nepostupoval sa živý úver a bola zachovaná 90 dňová lehota v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom postúpeniu predchádzala písomná výzva banky, ktorej doručovanie bolo preukázané. Po postúpení pohľadávky žalobcovi a oznámením tejto skutočnosti postupcom žalovaným (oznámenie im bolo opätovne doručené súdom so žalobou) títo boli povinní plniť svoj záväzok žalobcovi ako novému veriteľovi pohľadávky čo sa nestalo, preto boli k tejto povinnosti

vo vzťahu k žalobcovi a v rozsahu ktorý má oporu v zákone a vykonanom dokazovaní zaviazaní týmto rozsudkom.

55. Žalovaní žiadali o povolenie splácať prisúdenú sumu v splátkach, preto súd preskúmal túto ich žiadosť a využíjúc právo vyplývajúce mu z ust. § 232 ods. 3 a 4 Civilného sporového poriadku povolil žalovaným platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach avšak nie vo výške 30,- - 40,- eur žiadanej žalovanými, ale vo výške 50,- eur mesačne. Súd má za to, že vzhľadom na ničím nespochybnené pomery žalovaných zistené z ich výsluchu, z ktorého vyplýva, že majú 6 maloletých detí, nemajú zamestnanie a žijú len z materských dávok a príspevkov na deti vo výške 350,- eur mesačne, s prihliadnutím na výšku dlžnej sumy a dĺžku omeškania s jej zaplatením splátkou, ktorá zodpovedá zásade spravodlivej ochrany práv vyjadrenej v čl. 2 Civilného sporového poriadku pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia je splátka vo výške 50,- eur mesačne. V súvislosti s povolením splátok a výškou splátky súd uvádza, že vzal na zreteľ aj skutočnosť, že úver z viny veriteľa bol bezúročný a bezpoplatkový a tiež porovnanie, aký dopad by mohlo mať nepovolenie splátok v tejto výške vo výroku o splatnosti na žalovaných v porovnaní s dopadom ich povolenia v danej výške na pomery žalobcu ako právnickej osoby hromadne vymáhajúcej pohľadávky čo je súdu známe z jeho činnosti. Ak žalovaní žiadali povoliť splácať dlh splátkou najviac 30,- -40,- eur mesačne, tak tomu nebolo možné vyhovieť, lebo vzhľadom na výšku dlhu a narastajúceho príslušenstva v podobe úrokov z omeškania taká výška splátky by bola príliš nízka, nezabezpečovala by reálne uspokojenie veriteľa v primeranom čase a nezodpovedala by požiadavke na spravodlivú ochranu práv žalobcu. Súd nijako nespochybňuje aktuálnu ťaživú situáciu žalovaných a prihliadol na ňu, v tomto prípade ale, najmä vzhľadom na výšku dlžnej sumy nie je možné úplne nadradiť aktuálne osobné a majetkové pomery žalovaných nad právo žalobcu na uspokojenie jeho oprávneného peňažného nároku, keďže by to znamenalo neúmerné zvýhodnenie žalovaných ako dlžníkov na úkor žalobcu ako veriteľa. Z vyššie uvedených dôvodov súd žiadosti žalovaných o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach po 30,- - 40,- eur mesačne nemohol vyhovieť a povolil splátky vo výške 50,- eur mesačne, keďže práve v tejto výške podľa názoru súdu ide o minimálnu prípustnú výšku splátky primeranú výške dlhu, postaveniu žalobcu, ktorý nebude tým neprímerane zasiahnutý vo svojich pomeroch a právach, a všetkým vyššie uvedeným okolnostiam sporu a rešpektujúcu požiadavku spravodlivej ochrany práv tak na strane žalobcu, ako i žalovaných.

56. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, tak žalobca ako i žalovaní boli teda v časti úspešní, v časti neúspešní. Pri výpočte pomeru úspechu strán vo veci pre účel rozhodnutia o trovách konania súd za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky - úrok z omeškania (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. 4. 2004 sp. zn. 1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005 alebo uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/227/2011). Súd sa plne stotožňuje s právnym názorom prezentovaným aj vo vyššie uvedených rozhodnutiach vyšších súdov, v zmysle ktorého procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatrnej časti“, ale za „čiasťočný úspech" (citované z Rozsudku Najvyššieho súdu SR z 27. 4. 2004 sp. zn. 1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005).

57. Pre úplnosť je treba uviesť, že i keď vyššie spomenuté súdne rozhodnutia vychádzajú z procesnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku, sú stále plne aktuálne a použiteľné aj na rozhodnutie o trovách konania v režime nového Civilného sporového poriadku. K tomu podporne pozri napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku - Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 926 s, cit.: "Nepatrný neúspech Civilný sporový poriadok aktuálne nepozná, zohľadňuje sa teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky".

58. Nie je pritom podľa názoru súdu vôbec podstatné, či žalobca príslušenstvo pohľadávky vo svojej žalobe vyčíslil, kapitalizoval, alebo či ho žiadal „do zaplatenia“, nakoľko rozhodujúce je len to, či ho zaplatiť žiada alebo nie. Odporovalo by základnej logike, ak by do úspechu či neúspechu žalobcu nemalo byť príslušenstvo pohľadávky poňaté len z dôvodu, že žalobca, hoci jeho zaplatenie žiada (a

tak v prípade úspechu žaloby v tejto časti by ho žalovaný aj musel zaplatiť) uviedol, že žiada ho „do zaplatenia“, keďže § 217 ods. 1 CSP v takom prípade odkazuje na stav v čase vyhlásenia rozsudku. Je na výlučnom rozhodnutí žalobcu aké nároky v žalobe uplatní, pričom si musí byť vedomý všetkých dôsledkov z toho vyplývajúcich vrátane dôsledkov na rozhodnutie o trovách konania v prípade, že v niektorom z nárokov nebude úspešný vôbec alebo len v časti. Podľa názoru súdu aj vzhľadom na účel Civilného sporového poriadku a jeho ciele premietnuté napr. do takých jeho základných princípov ako sú upravené v článku 2, 3 či 5 Civilného sporového poriadku nemôže mať v tomto zákone žiadnu oporu taký jeho výklad, ktorý by žalobcov priam nabádal „skúšať“ na príslušenstve pohľadávky v podobe úrokov a úrokov z omeškania uplatňovať akokoľvek vysoké nároky, často podstatne prevyšujúce samotnú sumu žalovanej istiny s vedomím, že ich prípadné nepriznanie nebude mať žiaden odraz v rozhodnutí o trovách konania.

59. V danom prípade žalovaná istina s príslušenstvom kapitalizovaným ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 veta prvá CSP) činí 4.975,83 eur (3.937,28 eur ako v petite žaloby žiadaná istina + 1.038,55 eur ako ku dňu vyhlásenia rozsudku vypočítaný 8,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 3.937,28 eur od 5. 6. 2015).

60. Prisúdená istina s príslušenstvom kapitalizovaným ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 veta prvá CSP) činí 2.998,61 eur (2.383,69 eur ako prisúdená istina + 614,92 eur ako ku dňu vyhlásenia rozsudku vypočítaný 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.383,69 eur od 24. 6. 2015).

61. Žalobca tak bol vo veci úspešný v rozsahu 60,26 %, žalovaní boli vo veci úspešní v rozsahu 39,74 %.

62. Po odpočítaní úspechu žalovaných v rozsahu 39,74 % od úspechu žalobcu v rozsahu 60,26 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20,52 %.

63. Postupujúc podľa § 255 ods. 2 CSP preto súd náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci a o nároku na náhradu trov konania v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP v treťom výroku rozsudku rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v rozsahu 20,52 %, ktorý sú títo žalovaní povinní žalobcovi splniť spoločne a nerozdielne.

64. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.